

8. Zarzut szesnasty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa w zakresie, w jakim Komisja błędnie uznała skarżące za przedsiębiorstwa zajmujące pozycję dominującą na rynku „technologii”.

Skarżące podnoszą, że Komisja nie określiła w sposób wystarczająco jasny, a w każdym wypadku określiła w sposób błędny rynek wyższego szczebla „technologii”, który jedynie powielił rynek wyrobów gotowych i niesłusznie uznała, iż spółka Servier zajmowała pozycję dominującą na hipotetycznym rynku.

9. Zarzut siedemnasty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie uznała, że skarżące nadużyły swej pozycji dominującej, zawierając ugody (w konsekwencji Komisja zastosowała jednocześnie art. 101 i 102 TFUE do tych samych okoliczności faktycznych niezgodnie z orzecznictwem) i nabywając początkową technologię od europejskich małych i średnich przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2014 r. – PRIMA przeciwko Komisji

(Sprawa T-722/14)

(2014/C 462/40)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: PRIMA – Producentska, reklamna, informacyjna i medialna agencja AD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat Jawor Sergeew Ruskow)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 sierpnia 2014 r., w której odrzucono ofertę skarżącej złożoną w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego PO/2013-13/SOF dotyczącego wsparcia dla przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Bułgarii w organizacji wydarzeń publicznych;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 sierpnia 2014 r., w której wykonanie zamówienia zlecono innemu uczestnikowi postępowania, oraz wszystkich kolejnych decyzji dotyczących zawarcia umowy o wykonanie zamówienia, w tym decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 sierpnia 2014 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku przedstawienia informacji:
  - instytucja zamawiająca przedstawiła żądane przez PRIMĘ informacje dotyczące właściwości oferty, która wygrała przetarg, lecz nie przedstawiła informacji dotyczących zalet oferty, która wygrała przetarg.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprawidłowego stosowania kryteriów udzielania zamówienia:
  - ustanowione przez instytucję zamawiającą kryteria udzielania zamówienia nie były stosowane przez nią w sposób obiektywny i prawidłowy, z którego to względu ustalone na podstawie spełnienia tych kryteriów oceny nie są zasadne, w wyniku czego nie zapewniono równego dostępu i równego traktowania wszystkich oferentów.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad regulujących udzielanie zamówień publicznych:
  - decyzję o udzieleniu zamówienia przyjęto po dniu wydania pierwotnej decyzji w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez PRIMĘ;

- instytucja zamawiająca nie powiadomiła PRIMY o tej decyzji, naruszając zasady przejrzystości i równości uczestników postępowania;
- nieprzedstawienie informacji o tej decyzji istotnie ograniczyło prawo do obrony przysługujące PRIMIE.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2014 r. – HX przeciwko Radzie

(Sprawa T-723/14)

(2014/C 462/41)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: HX (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat Stanisław Koew)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną w całości, poprzez uznanie za zasadne wszystkich przedstawionych w niej zarzutów;
- rozpoznanie skargi w trybie przyspieszonym;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. oraz decyzji wykonawczej Rady 2014/488/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego umieszczono w wykazie zawartym w załączniku do wskazanej decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 793/2014 z dnia 22 lipca 2014 r. w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego umieszczono w wykazie zawartym w załączniku II do wskazanego rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- obciążenie Rady wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący istotnego naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu:

- skarżącego nie powiadomiono o zaskarżonych aktach i nie przedstawiono mu żadnych istotnych dowodów lub poszlak, które uzasadniają umieszczenie jego nazwiska w wykazie osób objętych sankcjami, pomimo tego, że ciężar dowodu obciąża Radę;
- postawione skarżącemu zarzuty, dotyczące jego odpowiedzialności za „brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii”, są niejasne, niepełne i opierają się na domysłach.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia:

- w zaskarżonych aktach używa się wyłącznie twierdzących i nieuzasadnionych sformułowań.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej:

- niezgodnie z prawem odwrócono ciężar dowodu, dzięki czemu strona pozwana miała możliwość sanowania swoich nieprawidłowych i niezgodnych z prawem aktów.